

**Ο εμπνευσμένος και καινοτόμος σκηνοθέτης μας
Μίνως Βολανάκης**

Γράφει ο **Πάνος Ν. Αβραμόπουλος**

Με ευγενές όραμα για την τέχνη του θεάτρου, την θεατρική αγωγή και παιδεία του ελληνικού λαού, αλλά και μια πολυμερή και στέρεα δραματική παιδεία που σφυρηλάτησε σε δραματικές σχολές κύρους στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ο Μίνως Βολανάκης

διήνυσε μια μακρά και εύκρατη πορεία ως σκηνοθέτης, μεταφραστής και θεατρικός συγγραφέας και αναγορεύ-

τηκε δικαίως απο την κριτική, στους κορυφαίους ανακαινιστές της θεατρικής μας σκηνής. Παράλληλα

με το έξοχο έργο του που περιλαμβάνει την άνοδο μεγάλων παραστάσεων του κλασικού και του σύγχρονου δραματολογίου, στην Αθήνα, το Λονδίνο και τις ΗΠΑ, υπήρξε ένας πολυδύναμος μεταφραστής σπουδαίων θεατρικών έργων και αεικίνητος δάσκαλος της δραματικής τέχνης σε πολλές δραματουργικές σχολές. Με την παλιννόστηση της δημοκρατίας στη χώρα μας αφότου έπεσε η Απριλιανή εκτροπή, ανέλαβε την καλλιτεχνική

διεύθυνση του ΚΘΒΕ, ενώ την δεκαετία του '80 εμπνεύστηκε και υλοποίησε την μετατροπή παλαιών λατομείων όπως των Βύρωνα, Νίκαιας, Πετρούπολης και Τριαναδρίας Θεσσαλονίκης, σε πολυδύναμους χώρους τέχνης, προκειμένου να φέρει εγγύτερα τον ελληνικό λαό, με την τέχνη του θεάτρου και τον πολιτισμό.

Ο Μίνως Βολανάκης ειδε το φως της ζωής στην Αθήνα το 1925 και με την αποπεράτωση των γυμνασιακών του σπουδών, με ξεχωριστή έφεση για το θέατρο, σπούδασε υποκριτική στην Δραματική Σχολή Γιαννούλη Σαραντίδη. Με την έκσπαση του επάρατου εμφυλίου πολέμου, για να επιβιώσει, δούλεψε ως μεταφραστής θεατρικών έργων, για τους θιάσους της Κατερίνας Ανδρέαδη και του κραταιού Καρόλου Κούν. Λαμβάνοντας όμως και υποτροφία απο το Βρετανικό Συμβούλιο, έφυγε για το Λονδίνο, όπου σπούδασε σκηνοθεσία. Στα χρόνια της διαμονής του στο Λονδίνο, ανέβασε πλήθος παραστάσεων αρχαίων Ελλήνων κλασικών, αλλά και του κλασικού και σύγχρονου δραματολογίου. Εν συνεχεία μετέβη στις ΗΠΑ, όπου είχε μια υπερπαραγωγική

παρουσία, σκηνοθετώντας πλειάδα έργων, που ανέβηκαν σε ιδιωτικά θέατρα, αλλά και σκηνές πανεπιστημίων. Επανακάμπτοντας στην Ελλάδα συνεργάστηκε με το ΚΘΒΕ απο το 1964, σκηνοθετώντας έργα των Θεοτοκά, Ίψεν και Μπέκετ, αλλά και την Λυσιστράτη του Αριστοφάνη, για το Φεστιβάλ Αθηνών. Αφότου ενέσκηψε η Απριλιανή δικτατορία, έφυγε για το Λονδίνο, όπου και

επιδόθηκε αφενός μεν στην διδασκαλία, αφετέρου στη σκηνοθεσία, συνεργαζόμενος με τους κορυφαίους ηθοποιούς Βανέσα Ρέντγκρέιβ, Γκλέντα Τζάκσον και Σόν Κόνερι.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα με την επάνοδο στην δημοκρατική ομαλότητα, ανέλαβε την καλλιτεχνική διεύθυνση του ΚΘΒΕ, ενώ συνεργάστηκε και με την Εθνική Λυρική Σκηνή, σκηνοθετώντας τα έργα, “Η άνοδος και η πτώση της πόλης Μαχαγκόνι” και “Η στέψη της Ποππαίας”. Συνακόλουθα καταπιάστηκε και με το ελεύθερο θέατρο, συνεργαζόμενος με πολλά αθηναϊκά σχήματα, ανεβάζοντας έργα των Ζενέ, Πίντερ, Μπρέχτ και Τσέχωφ. Με την έλευση της δεκαετίας του '80 όπως προαναφέραμε μετέτρεψε παλιά λατομεία, σε πολυχώρους πολιτισμού, συμβάλλοντας ζωτικά στη θεατρική διαπαιδαγώγηση του λαού μας. Το 1982 σκηνοθέτησε για το Εθνικό Θέατρο τον «Οιδίποδα Τύρανο» του

Σοφοκλή και εκπροσώπησε την Ελλάδα στα Ευρωπαϊκά και στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λος Άντζελες (1984). Στα 1986 επανέκαμψε στην καλλιτεχνική διεύθυνση του ΚΘΒΕ έως και το 1989. Μοίρα τραγική στις 15 Νοεμβρίου 1999, ο μεγάλος μας θεατράνθρωπος έφυγε από τη ζωή, σκορπώντας με το χαμό του άφατη θλίψη σε όλο τον καλλιτεχνικό κόσμο, για την πλατιά θεατρική παιδεία και προσφορά του, αλλά και για το ευγενές ήθος του. Υπήρξε ένας μεγάλος του πολιτισμικού μας πεδίου και ακάματος ανακαινιστής της θεατρικής μας τέχνης. Για τούτο θα τον θυμόμαστε για πάντα με σεβασμό και αγάπη.

Θεατρικές παραστάσεις

1958/1959	Λυσιστράτη
1963/1964	Ιούλιος Καίσαρ
1965/1966	Περιμένοντας τον Γκοντό
1974/1975	Ο Βυσσινόκηπος
1977/1978	Η επιστροφή
1984/1985	Έντα Γκάμπλερ
1985/1986	Μήδεια
1986/1987	Το παιχνίδι της τρέλλας και της φρονιμάδας
1989/1990	Βολπόνε
1991/1992	Διπλή απιστία
1992/1993	Η μικρή μας πόλη
1993/1994	Ο Φερνάντο Κραπ μου έγραψε ένα γράμμα
1993/1994	Γυάλινος Κόσμος
1995/1996	Η κυρία από τη θάλασσα
1995/1996	Ο χρόνος και το δωμάτιο
1996/1997	Ο χορός του θανάτου
1996/1997	Βολπόνε
1998/1999	Το παιχνίδι των ρόλων

***Ο συγγραφέας Πάνος Ν. Αβραμόπουλος, είναι M.Sc Δ/χος Μηχανικός Ε.Μ.Π.**

www.panosavramopoulos.blogspot.gr